

* N^o 2.

JOSEPHUS

SUFFECTUS ÆGYPTO,
SIVE PRÆFECTUS,
AVT PRO-REX

A REGE MAXIMO
DESIGNATUS.

SUB EO INTEGUMENTO

ALLEGORICO-PERSONATA GRATULATIO
HABITA IN COLLEGIO CARMONENSI SOC. J.

DIE 15. FEBRUARII AN. 1756.

AD AUSPICATISSIMUM NUNCIUM
ILLUSTRISSIMI DOMINI
D. JOSEPHI FRANQUIS LASSO DE CASTILLA
EPISCOPI MALACITANI
NUPER A REGE INAUGURATI.

CUDEBAT HISPALI N. N.



HISPALI:

In Off. JOSEPHI PADRINO, in vico
Genuensi,

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

PHYSICS DEPARTMENT

PHYSICS 309

LECTURE NOTES

BY

PROFESSOR

ROBERT A. FAY

CHICAGO, ILLINOIS

1963

PHYSICS 309

LECTURE NOTES

BY

MISCELLANEA

SI QUANDO aliàs Josephus dignus videri potuit; qui maximus videretur, Josephus, in quam, nobilissimum illud veterum Patrum ornamentum, & uti ipsius fert, & præfert nomen, Paternæ suorum nobilitatis incrementum singulare (R. adm. P. Collegii istius meritisime Præful, Fratrisque Illustrissimi illustrissimus Frater, germanus quidem, geminus, & quasi gemellus; Patres virtute, & litteris ornatissimi; Religiosa, eaque Minervalis adoroæ Juventus candidatas adstantes reliqui) Si quando, inquam, aliàs maximus jure merito existimandus Josephus fuit, illoc præsertim temporis, aut tempestatis, cum ab optimo Rege præ omnibus dilectus unus pariter ac delectus ex omnibus est, ut pro Rege Pro-Rex & ipse ex felici, sapientissimoque augure inauguratus, nedum unius Urbis caput, & Princeps, verùm totius Imperii Provinciae Præfatus præsideret, Principi inter Optimates Regni Sponsas in matrimonio copulatus.

Verùm enim verò vix, & ne vix quidem argumentum poterit argentius inveniri, quo, quantus, & qualis fuerit Josephus, velut digito commonstretur, quàm auspiciata hæc à Rege justo meritum æstimatoris imposta sibi Prælatio, & commendata. Quippe quæ videlicet mirandam sanè probitatem, integritatemque, rerum fato majorem solertiam, prudentiam perfectissimam, sapientiam consummatam in illo non obscure deducere videntur, & indicare. Quæ omnia cum abundè in eodem conspicienda resplenderent, ne-

minj

4
mini dubium esset, quin æquà omnibus bilance pensi-
tatis, id muneris Josephum, qui de eo benemeritus
adeò censebatur, quasi suo pte exposceret, vendicaret.
Id quod ut sibi, & nobis, qua ipsius ad nos spectat, &
spectat maximè sublimatio, gratulemur, unus ipse
omnium vices gerens Josephi gratulator, adsto coram
impræsentiarum.

Filius Isacidæ, genus altà à stirpe Parentum,
Matris delictum, delictæque Patris:

Qui cum stemmatibus sis nobilis ortus avitis,
Moribus ipsa tuis nobiliora facis:

Belle Josephi, sacri flos intemerate pudoris,
Juncta pudicitia: quem bona forma probat:

Cresce, Puer, virtute simul cum corpore; rebus
Ut tua convenient nomina, cresce Puer.

Cresce, Puer, meritum meriti Patris incrementum,
Cujus nempe tuo crescet honore decus.

Cresce, tuam spectant mira incrementa juventam,
Queis super astra simul teque, tuosque feras.

Nempe dein solio sublimis, possis in alto
Dios sive Deos intereris Proceres.

Et propè divino Princeps celebrabere cultu,
Cujus amet quisquam figere labra pedi.

En tibi (si qua fides somnis adhibenda sit ullis)
Ipse suum subdit: *Mitræ*, solve jubar:

Cernuaque incurvat tibi cornua Luna, suoque
Omne præfago lumina signa ferunt.

Scilicet hic Princeps portenderis inde futurus,
Quem Sol, Luna, Polus, terraque tota colat.

Enim vero quàm principatui exercendo dignissi-
mus, Dignitatique obtinendæ aptus natus extiterit Jo-
sephus,

sephus, si alius usquam aliàs, jam inde ab ipso ætate
ineuntis initio non obscura, ne dixerim clarissima, ip-
semet habuit, exhibuitque argumenta.

Haud referam pulcherrimas illas tùm corporis
cum animæ dotes Josephum mirificè ditantes, deco-
rantes; quæ vel ab ipsis primis unguiculis magnum ali-
quod de eodem futurum spirabant, redolebant. Cre-
deres in ipsius fronte Venerem insedisse, nec dubitares,
quin in ejusdem oculis Charites, & Gratia commora-
rentur. Minerva, eaque Parthenos in facie locum sibi
delegisse, Suada ori facundiam instillasse, Mercurius
eloquentiam infudisse putaretur. Idque adeo profec-
tò, ut disertissimus ille Emmanuel è suo, quem nomi-
ne præfert, Thesauro illud de Josepho concinnare
non hæsitavit:

Dulces Rachelis primitiæ Joseph,

Ut primus evadat, undecimus nascitur,

Egregium aliquod meditante natura,

Quæ tot exemplaria delineavit, ut unum absolveret,

Paterna virtuti, materna pulchritudini cõpar,

Ut impares fratrum mores de suo typo corrigeret.

Mitto devinctissimum Parentis Jacob amorem,
quem sibi inter primores fratrum unus ipse vendica-
vit. Fiduciam illam taceo certissimam, quam à Do-
minis suis extorsit libenter, aut jure potius demeruit
meritissimo. Isthæc demùm, & alia non inconsultus
prætereo suæ veluti rudimenta juventutis, & quasi
prima lineamenta, quibus ex omnibus ad dominan-
dum, præsidendumvè divinitus præsignatus Joseph
non immeritò potest existimari.

Unum tamen id non possim citra injuriam, quin
in medium afferam, & exponam: laudatissimum vi-
delicet illud Josephi Paeri somniantis augurium de
Impe-

Imperio aliquandò capessendo. Revocetis in mentem,
 quæso, Auditores sapientissimi, manipulum illum
 celeberrimum Josepho in somnis exhibitum, & objec-
 tum, eundemque supra fraternos circumstantes lon-
 gè eminentem, quasi qui eorundem venerationem
 exciperet, & honorem. Quid hic, nisi futuram, pa-
 ratamque à Deo Josepho dignitatem, quàm in vel ipsis
 fratribus venerationi esset, velut ex umbra corpus,
 adumbratam conjectabitis?

Ecquid de Sole, quid de Luna, quid de Stellis
 illis commemorem Josephum ipsum dormientem pa-
 riter adorantibus? An non satis, superque porten-
 dere videntur, quàm dominatui idoneus reapse in
 posterum Josephus extiturus; qui jam inde à puero
 vel inter somniandum speciem occœperit agere digni-
 tatis, in qua etiam Solem, Lunam, & Stellas ipsas,
 sub ipsisque Parentes, Fratres, & Sorores personatos,
 veneratores habuerit demississimos?

Quid immoraris culmina maximî
 Joseph honoris scandere? Vindicant

Id jure præfago futuri

Ipse tui decor, atque dotes!

Non sic decòrum Dardanius Puer,

Sese tonantis præstitit alicui

Pincerna dignus, qui Deorum

In superam raperetur arcem:

Nec tot refulsit dotibus Hercules

Adhuc puellus (dignus at is Jove)

Ut post Atlantem sustineret,

Quæ meruit, sacra templa cæli;

Ut tu supremis dignus honoribus

Videris inter vel puerilia

Jam prosequendus dignitate

Vir, sapiens puerile numquam,

7

Id nec sinistra vocis ab omine,
Nec doctus extis concino : doctior
Sed sum tuæ virtutis olim

Redditus augurio , Josephæ.

Jam verò orationis vestibulis quasi immorati hucusque, Josephinæ Dignitatis primordia tantum, si ve præludia primoribus, ut ajunt, labris delibavimus. Ad ulteriora, eaque rem propius spectantia gradum facere fas sit. In primisque integerrima illa Josephi morum innocentia conspicienda venit. Ea scilicet, quæ gratiam ei vel apud Regios Proceres asseruit, conciliavit : ea, quæ eidem ad supremos usque infra Regiam Majestatis gradus gradum fecit, & quasi pedentim complanavit.

Nec probata minus, non secus comprobata ipsius scientia, prudentiaque resplenduit solertissimæ, cui nempe adeò vel ipsi Primores Aulici fidebant, ut ejus accuratissimæ sollicitudini, ac curæ universa prorsus crediderint : tamquam qui omnia prævidens, providensque, dignus in primis appareret, qui vel ad altissima quæque munia obeunda, perficiendaque præficeretur, omniaque *præpositus omnibus* gubernaret.

Haud inficiabor sua Josepho perpræius ante elevationem discrimina exantlata fuisse, & experimenta. Probè equidem novi ipsum caliginosis miseræ servitutis tenebris diutinè extitisse carceratum. Nec me fugit, quantum ipsius, utcumque spectanda, virtus in tenebricoso oblivionis ergastulo æque visa sit quasi sepulta delituisse. Quid autem ?

An non, justus cum esset ipse, & in imperium electus, si ve adlectus *tamquam aurum in fornace* per adversa quæque probandus erat, & explorandus ? nescio quis, illo occinente;

Quod

Quod ferreæ auro facit, hoc tribulatio justis.

Rebus, in adversis, certa præbanda fides.

Latuerit, esto, aliquandiu veluti inglorius Josephus, & ignobilis, aut ignotus, sive ignoratus. Ecquid tamen exinde decrementi, aut detrimenti in sua merita, & decora derivatum est? Nonne potius aureum suæ virtutis pretium plus inde æstimationis obtinuit, sive existimationis? Quin & ipse auro, quod per ignem probatur, pretiosior apparuit, & spectabilior?

Scilicet non ea Josephi probitas, cui Claudiani, cum illud ullatenus valeret adaptari:

Vile latens virtus, Quid enim submersa tenebris.

Proderit? Obscuro veluti sine remige puppis,

Vel lyra, quæ reticet, vel qui non tenditur arcus.

Imò potius è regione id fuit ipsius gloriosum stemma, ut adversitatum umbris quantumvis fuerit occupatus, in tenebris ipsis tamen magis illuxerit, jubarque longè splendidius diffuderit: stellarum profectò ad instar, quarum est vel ipsa in nocte nitescere, & resplendere. Dignus propterea, cui illud Massenii accomodarem paululum immutatum:

Omnia nox pullo tenebrarum velat amictu,

Mobile stellarum quæ solet esse decus.

Pulchrius in tenebris sidus micat absque tenebris,

Hoc terris Joseph, stella quod ista polis.

Invidia, & scelus in Joseph virtutibus altas

Offundat tenebras, nox vice lucis erit.

Quid? quòd ex tenebroso ipsa tribulationum barathro, quò in aliàs alius immergens videretur, illustrior Josephus emerfit, & evasit splendidior? Quid? quòd ipsa depressionis quasi ignominia, ad quam innocenter penitus devenit, ansa sibi exitit, & in cau-

sa fuit, ut ad nobilissimum Magnitudinis apicem, maximum supremæ Dignitatis fastigium veluti gradatim ascenderit.

Ut id quasi in propatulo collocetur, oculos in Josephum convertite, Auditores optimi. Animadvertite Juvenem illum adhuc, Herculem uti alterum, in virtutis, & voluptatis bivio positum, egregiamque de se ipso, juxta ac de monstris, aut feris lupis victoriam reportantem. Perpendite insimul, amabo, ut ipse, repudians vitæ mollioris illecebris generoso voluptatis propinatae contemptu virtutem ad ardua vocantem, provocantemque secutus sit, & assecutus. Et, ut verbo omnia circumscripserim, videte, quomodo muliebrem meretricantis vocem audierit, fugerit, vicerit Josephus.

Conspicietis herculè simul, quanto illi constiterit hujusmodi palmam retulisse. Scilicet in qua, dum lenocinantis Charybdis scopulum declinare contendit, in voraginosam calamitatum Scyllam impigit. Ut innocentiam sartam tectam tueretur, vitam in discrimen adduxit manifestum; optimam de se præconceptam opinionem impendio expositam cognovit; & demum deperdita libertate, in miseram incidit captivitatem, & vincula.

Optimi sanè Josephi conditio miseranda! Quæ videlicet vix, & ne vix quidem primo obtutu quidpiam infelicius videri possit excogitandum! At longe aliter sentiendum, si rei eventus perpendatur. Scilicet si Sol incassum vallatur nubibus, & obvelatur, quæ frustra oppositæ ipsius instant, non obstant splendori; ut potè qui hinc clarior enitescit; haud secus Josephus, tantum absfuit, ut calamitatum jacturis impetitus quidquam detrimenti sustinuerit, quin po-

10
tius plurimum è contrà gloriæ, & honoris. exinde ac-
cesserit ipsi, & accreverit: verissimum reapse illud in-
se probans, & comprobans, quòd nempe

..... *Clarius post nubila Phœbus.*
Fuerit equidem *venditus à Fratribus* Josephus, *ne*
ab eis adoraretur ex Gregorio; *at ideo ex eodem adora-*
zus est, quia :: venditus. Servum egerit, diutinæ tra-
ditus servitutis at quæ in dominium, dominationem-
que fortunatà metamorphosi descivit. Vinculis addic-
tus fuerit, & constrictus. Sed isthæc, verbis ex Venu-
fino mutuatis, nec immutatis, *addunt vincla decorem,*
ex quibus gloriosius liber evolavit. Caliginoso obtene-
bratus diu jacnerit erga stulo. Ast è cujus vel Cimmeriis
tenebris admirabile, clarissimumque nobilitatis lu-
men, & nomen Josepho Deus cruit, ut per orbem
splendesceret universum.

Verum enim verò necdum benè Josephus servi-
tutem subierat Ægyptiæ Domini, & en jam tum Do-
minum agere occipiebat universorum, domui toti,
Dominique servis servus ipse superstans. Coniectus in
carcerem Carceris Principem sibi ita devinxit, ut Prin-
ceps ab eo super omnes vinctos constitutus sit, sibi que
substitutus. Quin & in eisdem carceris tenebris specta-
bilis magis splenduit, & insignis, mirandam sui virtu-
tem, prudentiam que admirandam coram exhibens, &
ostentans. Dum scilicet tamquam optimus augur, &
auguriorum. Enucleator eximius fidelissimum juxtà ac
acutissimum se præstitit in abstrusis interpretandis ar-
canis, secretisque edocendis: privatim porro, & pro
privatis primùm: deincepsque, & idcirco palàm, seu
publicè pro Regis, Regni que totius publicà utilitate,
ad quod illum non modò è servo liberum reddidit am-
plissimà donatum libertate, verùm ad altissimum Dig-
nitatis

nitatis culme: uni Regiæ inferius extulit manu ductum:
 Ut inde satis, superque innotescat, quatenus ipsa,
 quæ videbatur Josephi abjectio, & ignobilitas, semen
 potius extiterit fecundissimum, quod sibi & segetem
 gloriæ maximam, & summam felicitatem, & Majestatem
 penè Regiam, seu Dignitatem pepererit, & protulerit.

Obrutus esto Polus nimbis hyemalibus extet,
 Tempora veris erunt,
 Nec semper imbres concident.
 Sole rubescente æthereus dum purpurat axis,
 Nuncia signa refert
 Serenitatis prodroma:
 Non oberunt semper tibi, candida Luna, labores
 Clarior ipsa iterum
 Amissa lumes lumina.
 Spicea dona cremans eadem Sol mutat in aurum;
 Vitis & è gemitu
 Mox margaritas procreat.
 Haud secus en, Joseph, pœnis jactatus iniquis;
 Causa salutis erunt
 Tormenta quæque sustines.
 Nam veluti scopulum ditem fecere procellæ,
 Siccine dives opum
 Pœnis ab ipsis redderis.
 Quot prius ærumnas passus, tot gaudia refers;
 Vincula sunt detoræ,
 Pennasque præstant vincula.
 Et en ad ultimum, idemque præcipuum argu-
 menti sensim tandem devenimus. En videlicet Jose-
 phus ex infimo ignobilitatis gradu quasi gradatim per
 alios quosque ad supremum nobilitatis, Dignitatisque
 apicem confurgens, elevatus. En ut, fortunæ rotâ con-
 voluta,

121
voluisti, mirandam expertus sit dedecorum in decora-
murationem mutuo mirifice respondentem:

En, ut pro contemptu priori gratiam Regis inie-
rit: pro exilio exaltationem: pro manuum labore anu-
lum aureum: pro pallio detracto stolam byssinam ac-
quisierit: torquem auream pro compedibus; pro
squallore currum Regium; venerationes pro abjectione:
pro adultera amandata voluptate sponsam acceperit
nobilissimam: pro vinculis Principatum, aut Præfulis,
seu Principis Majestatem: & tandem pro servili condi-
tione Regale. Pro Regis munus obeundum obtinuerit:

Isthæc isthæc Josephi meritorum commendatio maxi-
ma: isthæc eorundem compensatio magna habenda: & eò
pluris profecto, quò ea omnium à Rege Josepho tunc
exhibendarum maxima poterat recenserit; & quò à Re-
ge fiebat æquiori meritorum ponderatore. Ast eò exil-
tationis Josephum citra controversiam extulit scien-
tia illa, seu prudentia singularis, quæ in abstrusissimis,
supremisque arcanis penetrandis, & referendis longè,
latèque vel ipso Rege testante, visa est excelluisse. Cui
parem aliam, five consimilem tanto muneri ferendo
vel ipse Rex prudentissimus offendendam diffitebatur.
Is propterea, cui illud nescio cu jus admodum quadrans
venerit adscribendum:

Cessit aristarum culmus in honorum culmen, & cumulū.

Et hic occasionem captans non abs re attexere po-
teram, qui Josephus Dignitatem suam adierit; quæ mu-
nus vigilantia exercuerit: quæ demum ratione inferio-
rum venerationem sibi conciliarit. Poteram itidem
ediserere, quid sub allegorico hoc Josephi involucri
venerit innuendum? Prælatum nempe Ecclesiasticum
denuò nuncupatum, novum munus primum ineun-
tem; si à summi subsellii autographis standum sit.

Verum hæc, & alia bene multa hujusmodi libens, volensque prætermitto, nè longius justo procedam, & propositos mei taueris prætergrediar cancellos, quod una gratulatoris personâ cõtinetur, & circumscribitur.

Quod ergo reliquum superest, gratulationi accedamus, clausulam apposituri. In idque rei te apellem identidem, & compellem, Optime Joseph, quem *Dominum Domus sue*, seu Præsidentem, aut Pro-Regem Rex constituit. Plurimum est, cur tibi plaudam vehementer, quòd ita excellam nactus Dignitate m. Tuque, ò Imperii designati sedes, Provincia Josepho destinata, iterum, atque iterum vicissim exultas, & exultes, tanto commissa Principi, & commendata:

*Gratæ Superis, Patria, & talem Virum
Sortita, justos pone, qui te angunt, metus!
Et tu futurus dulce præsidium Imperi,
Jo'ephè, dignos recipe, quos pudor, & fides
Meruere, fructus. Livor incastrum malus
Posthac honoris debitum invideat gradum.*

*Elegiorum elucidarium,
sive accommodatitium.*

Hactenus obductis dedimus modo sensa tenebris:

Jam tenebris demptis pandere sensa licet.

Plausibus extulimus, seu plausimus ecce Josephum;

Gaudia vestra, Rachel, gaudia vestra, Jacob.

Fallimur: hoc aliud sub nomine nomen habendum,

Aut aliud simili nomine numen adest.

Plaudere Musa tuum sub aperto nomine nomen

Noluit, offensus ne foret inde pudor.

Hinc sub Josepho, cum quo cognatio tanta est

Nominis utque tibi, nomina vestra canit.

Te loquor absentem, positus cum nomine signis,

O decus Illiberis, Franquiadumque decus!
Fabula narratur, mutato nomine, de te.
 Fallor, idem ac Joseph nominis omen habes.
 Nobilis ille Patrum generoso sanguine cretus
 Obtinuit veteri nobilitate Patres.
 Et tibi nobilitas vetus est in utroque Parente,
 Illiberis testis, Genua testis erit.
 Et puer ille Joseph vix cœpit crescere, cœpit
 Incrementa sui nominis ecce dare.
 In puero senis ipse gerens augmenta, Joseph, e,
 Præfers speciem nominis ipse tui.
 Ille puer visus summos habiturus honores:
 Quid spirare altum visus es ipse puer.
 Cum Stellis Sol, Luna manet sibi testis, habendæ
 Mox Majestatis præscia signa suæ.
 Et tibi Doctores stellarum, aut Solis ad instar
 Testis erunt, meritum qui coluere tuum.
 Nec res eventu caruit, Nilotica tellus
 Dicat, te, Joseph, dum genuflexa colit.
 Dicat & ò felix jam jam modò Malaca, Joseph,
 Quæ cupit usque tuos sternier ante pedes.
 Delituit longè tenebris ignobilis ille;
 Et merita ignoti delituere tui.
 Carceris è tenebris illustrior exiit ille;
 Et tua vita latens jam magè clara micat.
 E tenebris Joseph ad culmen honoris adiuit
 Ipse diu ignotus jam super astra subis.
 Illum constituit Rex uno Rege minorem;
 Rex te majorem se modò Rege facit.
 Ille Canopeo Pro-Rex supremus in orbe,
 In Malacitano tu modò Præful ades.
 Principis ille subit solium regale, Sacerdos

Et tu Pontificis regia strata capis.
 In signum insignis data Joseph aurea torquis;
 Et tibi torquis erunt aurea signa Crucis.
 Et data Josepho in vestem stola byssina; candens
 Inque humeris, Joseph, vestis habenda tuis.
 Venturæ in pignus fidei datur anulus illi;
 Anulus inde tibi Pontificalis erit.
 Nata Sacerdotis sibi Sponsa locatur; Joseph
 Malaca Pontificis Sponsa futura tua est.
 Felix ò nimium, Josepho Præsidi, Nilus!
 Malaca nec Joseph Præsule læta minus.
 Nile Pater, gaude, gaude modò Malaca, Joseph
 Præsidi sive tuo, Præsule sive tuo.
 Vos focii, aut focia mecum ingeminate Sorores,
 Quos Josephini nominis ardet amor:
 Vivat uterque, suis Joseph sit ut Incrementum,
 Nomine cum factis conveniente suis.
 Dicite, Nestoreos Josephus uterque per annos
 Vivat, & è nostris angeat ille suos.

Opellæ clausula, & nuncupatio.

Quod dicimus, aut dicamus
 Tui nominis dignitati,
 Aut honoris majestati,
 Joseph, accipias, amamus;
 Dum gratulationem damus
 Ob tui honoris augmentum,
 Futurum inde argumentum,
 Quòd tuum nomen majoris
 Nominis tibi, aut honoris
 Majus erit *incrementum.*
DI XI , ET CECINI.

4.



